

EBA/REC/2017/02

26/01/2018

Zalecenie w sprawie ujmowania podmiotów w grupowych planach naprawy

---

---

1. Obowiązki dotyczące zgodności z przepisami i sprawozdawczości

---

Status niniejszych zaleceń

1. Niniejszy dokument zawiera zalecenia wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych zaleceń.
2. Zalecenia przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo UE w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których zalecenia mają zastosowanie, powinny stosować się do zaleceń poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli zalecenia są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą powiadomić EUNB, czy stosują się lub czy zamierzają zastosować się do niniejszych zaleceń lub podają powody niestosowania się do dnia 26.03.2018. W przypadku braku powiadomienia w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych zaleceń. Powiadomienia należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na adres e-mail compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/REC/2017/02”. Powiadomienia przekazują osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do zaleceń w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do zaleceń także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 powiadomienia publikuje się na stronie internetowej EUNB.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszym zaleceniu uściślono, w jaki sposób osoby prawne i oddziały (podmioty lub podmioty powiązane) należy ujmować w grupowym planie naprawy sporządzonym i przedłożonym zgodnie z art. 5–9 dyrektywy 2014/59/UE², art. 3–21 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075³, wytycznymi EBA/GL/2015/02 w sprawie minimalnego wykazu jakościowych i ilościowych wskaźników planu naprawy⁴ oraz wytycznych EBA/GL/2014/06 w sprawie rodzajów scenariuszy, które należy uwzględnić w planach naprawy⁵.

Adresaci

6. Niniejsze zalecenia są skierowane do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a w szczególności do organu sprawującego nadzór skonsolidowany oraz właściwych organów, o których mowa w art. 5–9 dyrektywy 2014/59/UE, na potrzeby opracowywania grupowego planu naprawy.
7. Niniejsze zalecenia są skierowane do instytucji kredytowych określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej określonych w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz firm inwestycyjnych określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1) dyrektywy 2014/65/UE, a w szczególności do unijnych jednostek dominujących oraz właściwych podmiotów powiązanych objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej.

Zakres stosowania

8. Niniejsze zalecenia mają zastosowanie do grupowych planów naprawy grup w ramach jednostki dominującej mającej siedzibę w UE.
9. Właściwe organy powinny zagwarantować stosowanie niniejszych zaleceń przez instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej i firmy inwestycyjne, o których

---

² Dz.U. L 173/190.

³ Dz.U. L 184/1.

⁴ Wytyczne dostępne pod adresem https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1147256/EBA-GL-2015-02_EN+Guidelines+on+recovery+plan+indicators.pdf/485181d4-f8f1-4604-9a78-17a12164e793

⁵ Wytyczne dostępne pod adresem <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/760136/EBA-GL-2014-06+Guidelines+on+Recovery+Plan+Scenarios.pdf>

mowa w ust. 7, a także przez finansowe spółki holdingowe określone w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Definicje

10. Wobec braku odmiennych postanowień terminy użyte i zdefiniowane w dyrektywach 2014/59/UE i 2013/36/UE, a także w aktach, o których mowa w ust. 5, mają takie same znaczenie w niniejszych zaleceniach.

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

11. Niniejsze zalecenia stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

12. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2014/59/UE, mogą podjąć decyzję o odstąpieniu od stosowania ust. 58 niniejszych wytycznych tylko w zakresie, w jakim dotyczy to przedłożenia pierwszego wstępnego planu naprawy po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego zalecenia, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- (a) plany indywidualne uznaje się za niezbędne do zapewnienia płynnej migracji do grupowego planu naprawy informacji dotyczących planowania naprawy aktualnie dostępnych na szczeblu lokalnym oraz
- (b) plany indywidualne zostały przekazane organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany i są całkowicie spójne z grupowym planem naprawy.

4. Dane identyfikacyjne podmiotów powiązanych

---

13. Na potrzeby grupowego planu naprawy unijna jednostka dominująca powinna zidentyfikować wszystkie podmioty powiązane objęte zakresem konsolidacji ostrożnościowej, włącznie z ich oddziałami. Ujęcie w grupowym planie naprawy podmiotów powiązanych mających siedzibę w

państwie trzecim powinno również obejmować, w stosownym przypadku, system planowania naprawy mający zastosowanie w kraju ich siedziby.

14. Instytucje powinny określić oddziały, które są istotne dla grupy lub gospodarki, w tym systemu finansowego jednego lub więcej państw członkowskich, a następnie ująć je zgodnie z sekcją 6 albo jako część osoby prawnej, do której należą, albo niezależnie, jeżeli zostanie to uznane za odpowiednie na podstawie struktury grupy. Ujęcie powinno obejmować monitorowanie, eskalację, procedury podejmowania decyzji, a także wdrażanie wariantów naprawy. W pierwszym przypadku ujęcie osoby prawnej wymaga również uwzględnienia, w stosownym przypadku, specjalnych informacji dotyczących oddziału. Unijna jednostka dominująca powinna zagwarantować skuteczne ujęcie w grupowym planie naprawy wszelkich niezbędnych informacji szczegółowych dotyczących oddziału, zgodnie z sekcją 6.
15. Oddziały, które zostały określone jako istotne zgodnie z wytycznymi EBA-GL-2017-14, powinny zostać ujęte w grupowym planie naprawy jako podmiot kluczowy istotny albo dla grupy, albo dla lokalnej gospodarki.
16. Oddziały, które nie są kluczowe, ponieważ nie są istotne dla grupy ani dla gospodarki jakiegokolwiek państwa członkowskiego, należy ująć w grupowym planie naprawy oddzielnie od osoby prawnej, do której należą.
17. Podobnie podmioty, które zostały wskazane jako O-SII (inne instytucje o znaczeniu systemowym), również powinny zostać indywidualnie i w sposób szczególny ujęte w grupowym planie naprawy jako podmioty istotne dla grupy lub podmioty istotne lokalnie.
18. Zalecenie dotyczy ujmowania podmiotów w grupowym planie naprawy grup podlegających unijnej jednostce dominującej. W związku z powyższym oddziały instytucji, których główna siedziba znajduje się w państwie trzecim, nie są objęte zakresem stosowania niniejszego zalecenia. Jednak w ramach regularnej współpracy nadzorczej między właściwymi organami organy UE mogą współpracować z organami spoza UE w celu dopilnowania wprowadzenia odpowiednich procedur rozwiązywania potencjalnych problemów finansowych oddziałów spoza EOG, zwłaszcza jeżeli może mieć to istotny wpływ na stabilność finansową państwa członkowskiego lub całej UE.

5. Klasyfikacja podmiotów i oddziałów

---

19. Na podstawie strategicznej analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075, a w szczególności na podstawie schematu głównych

linii biznesowych i funkcji krytycznych⁶ osób prawnych i oddziałów grupy zgodnie z ust. 1 lit. b) tego artykułu, unijna jednostka dominująca powinna dopilnować sklasyfikowania podmiotów powiązanych określonych w niniejszej sekcji jako instytucji przypisanych do następujących kategorii:

- (a) podmioty, które są istotne dla grupy („podmioty istotne dla grupy”);
- (b) podmioty, które są istotne dla gospodarki, w tym dla systemu finansowego, jednego z państw członkowskich („podmioty istotne lokalnie”) oraz
- (c) podmioty, które nie są istotne dla grupy lub gospodarki żadnego państwa członkowskiego.

20. Unijna jednostka dominująca powinna wyznaczyć jako istotny dla grupy podmiot, który spełnia jeden lub więcej warunków przewidzianych w art. 7 ust. 2 lit. a)–e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 bez względu na znaczenie tego podmiotu dla gospodarki, w tym dla systemu finansowego dowolnego państwa członkowskiego.

21. Unijna jednostka dominująca powinna wyznaczyć jako istotny dla gospodarki, w tym dla systemu finansowego jednego lub więcej państw członkowskich, podmiot, który, chociaż nie jest istotny dla grupy w rozumieniu poprzedniego ustępu, ma jednak znaczenie dla gospodarki, w tym dla systemu finansowego jednego lub więcej państw członkowskich ze względu na funkcje krytyczne, które pełni w schemacie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075⁷.

22. Unijna jednostka dominująca powinna wskazać jako nieistotny ani dla grupy, ani dla gospodarki dowolnego państwa członkowskiego dowolny podmiot powiązany niepodlegających kategoriom wymienionym w powyższych dwóch ustępach.

23. Unijna jednostka dominująca powinna dopilnować ujęcia podmiotów powiązanych w grupowym planie naprawy w sposób, który wynika z jednolitego, pełnego, zintegrowanego i w pełni spójnego planu naprawy dla całej grupy.

24. Unijna jednostka dominująca powinna włączyć organy zarządzające tych podmiotów powiązanych, które zostały wskazane jako kluczowe dla grupy lub istotne lokalnie, zarówno na etapie przygotowania, jak i zatwierdzenia grupowego planu naprawy. Unijna jednostka dominująca powinna dopilnować, aby odpowiednie organy zarządzające знаły grupowy plan naprawy, przekazały odpowiednie uwagi i zobowiązały się do jego wdrożenia.

---

⁶ Zob. również rozporządzenie delegowane Komisji 1075/2016 w sprawie funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych.

⁷ Przy definiowaniu funkcji krytycznych przydatna może być analiza kluczowych usług współdzielonych. Aby uzyskać szerszy przegląd i wytyczne, zob. konsultacje techniczne EBA w sprawie identyfikacji funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych.

6. Ujmowanie podmiotów w grupowych planach naprawy

6.1 Podmioty istotne dla grupy

25. Unijna jednostka dominująca powinna dopilnować odpowiedniego ujęcia wszystkich podmiotów istotnych dla grupy w sposób szeroki i szczegółowy we wszystkich sekcjach grupowego planu naprawy, zgodnie z poniższymi ustępami.

a. ZARZĄDZANIE

26. Uzgodnienia dotyczące zarządzania i procedury eskalacji należy opracować w taki sposób, aby opisać proces podejmowania decyzji w całej grupie. Należy to przeprowadzić w taki sposób, aby umożliwić właściwym organom śledzenie przepływu procesów podejmowania i wykonywania decyzji, zarówno w odniesieniu do przepływu informacji z jednostki dominującej do podmiotów, jak i odwrotnie.

27. Grupowy plan naprawy powinien zawierać jasne wytyczne dotyczące jego opracowania, przyjęcia, przeglądu i aktualizacji, włącznie z udziałem funkcji na szczeblu jednostek zależnych i koordynacją z odpowiednimi funkcjami unijnej jednostki dominującej. Ponadto należy zapewnić odpowiednie włączenie organów zarządzających podmiotu w podejmowanie decyzji w sprawie planu grupowego, przynajmniej jeżeli chodzi o części istotne dla tego konkretnego podmiotu.

28. Grupowy plan naprawy powinien również zawierać jasne wytyczne na temat tego, jak przebiega koordynacja warunków i procedur niezbędnych do zapewnienia terminowego wdrożenia wariantów naprawy na poziomie istotnych podmiotów z warunkami na poziomie unijnej jednostki dominującej. Należy dopilnować, w zakresie przewidzianym w lokalnych uregulowaniach, zgodność działań jednostki dominującej i istotnych podmiotów z grupowym planem naprawy, aby uniknąć niedostosowanych i niespójnych czynności.

29. Podczas oceny grupowego planu naprawy właściwe organy powinny mieć możliwość szybkiego określenia spójności eskalacji wewnętrznej i procesów podejmowania decyzji, które mają zastosowanie w przypadku osiągnięcia wskaźników naprawy. Dlatego uzgodnienia dotyczące zarządzania i procedury eskalacji należy odpowiednio uściślić dla wszystkich podmiotów, dla których plan naprawy (na poziomie podmiotu) zawiera wskaźniki naprawy. W planie naprawy należy w szczególności opisać, jak zagwarantowane zostanie terminowe i odpowiednie powiadamianie organu sprawującego nadzór skonsolidowany i właściwych organów jednostek zależnych i oddziałów.

30. Odpowiednie informacje należy również dostarczyć na poziomie wzajemnych powiązań tych podmiotów z resztą grupy, gospodarką i systemem finansowym odpowiednich państw członkowskich.

b. WSKAŹNIKI

31. W przypadku podmiotów istotnych dla grupy wskaźniki naprawy należy stosować na poziomie podmiotu, np. w zależności od modelu biznesowego i modelu zarządzania w grupie. Jeżeli takie wskaźniki dotyczące podmiotów zostaną uznane za istotne, powinny zostać uwzględnione w grupowym planie naprawy oprócz wskaźników określonych na poziomie grupy, do których zastosowanie mają wytyczne EUNB w sprawie wskaźników planu naprawy⁸. Wskaźniki, o których mowa powyżej, należy odpowiednio wybrać i skalibrować, tak aby odzwierciedlały specyfikę podmiotów. Powinny im ponadto towarzyszyć odpowiednie procedury eskalacji.

32. Dodatkowo grupowy plan naprawy powinien zawierać właściwe wskaźniki planu naprawy dotyczące podmiotu w odniesieniu do podmiotów, które obsługują główne linie biznesowe i funkcje krytyczne.

c. OPCJE

33. Grupowy plan naprawy powinien obejmować dostateczną liczbę wiarygodnych wariantów, które mogłyby przywrócić rentowność grupy i jej podmiotów w następstwie trudnej sytuacji. Warianty te mogą obejmować, w stosownym przypadku, uporządkowane zbycie podmiotu wskazanego jako istotny dla grupy lub istotny lokalnie. Jeżeli podmiot pełni funkcje krytyczne, unijna jednostka dominująca powinna uściślić, w jaki sposób funkcje krytyczne obsługiwane przez ten podmiot zostaną zachowane w czasie procesu zbycia.

34. Wybór odpowiednich wariantów naprawy spośród działań dostępnych dla całej grupy lub dla konkretnego podmiotu powinien być spójny z organizacją grupy, zarówno pod względem modelu biznesowego, jak i zarządzania wewnętrznego, a także, w stosownym przypadku, lokalnych wymogów regulacyjnych. W tym celu grupowy plan naprawy powinien obejmować oszacowanie oczekiwanych skutków wdrożenia każdego wariantu naprawy nie tylko dla podmiotu, w którym wariant jest realizowany, lecz również we wszystkich potencjalnie powiązanych podmiotach istotnych dla grupy. Plan powinien w szczególności koncentrować się na wpływie na ciągłość funkcji krytycznych i innych wzajemnych zależności grupy.

35. Dotyczy to między innymi analizy wszelkich potrzeb z zakresu komunikacji wewnętrznej lub zewnętrznej wynikających w stosownym przypadku z planu komunikacji jako części wdrożenia każdego wariantu.

d. SCENARIUSZE

---

⁸ Zob. [Wytyczne EUNB w sprawie minimalnego wykazu jakościowych i ilościowych wskaźników planu naprawy](#)

36. Chociaż potrzeba wyznaczenia oddzielnych i specjalnych scenariuszy dla tych podmiotów powinna proporcjonalnie zależeć od modelu biznesowego grupy, wpływ scenariuszy ogólnogrupowych lub lokalnych na podmioty istotne dla grupy należy jasno określić w grupowym planie naprawy.
37. Jeżeli model biznesowy podmiotu istotnego dla grupy jest niepowtarzalny, a wzajemne powiązania między grupami są niewielkie, przez co scenariusz ogólnogrupowy mógłby nie uwzględniać wszystkich powiązanych rodzajów ryzyka, wówczas do grupowego planu naprawy można wprowadzić w stosownym zakresie scenariusze dla konkretnego podmiotu. Jeżeli główne linie biznesowe i funkcje krytyczne obsługiwane przez takie podmioty zostały już uwzględnione w scenariuszach grupowych, nie ma potrzeby tworzenia oddzielnych scenariuszy dla podmiotów istotnych dla grupy.
38. W stosownym przypadku grupowy plan naprawczy może również zawierać jeden scenariusz, jeżeli trudna sytuacja gospodarcza lub finansowa pojawia się na szczeblu państwa członkowskiego lub indywidualnego podmiotu, lecz rozprzestrzenia się na grupę i może zablokować wspieranie indywidualnego podmiotu przez unijną jednostkę finansową.

6.2 Podmioty istotne lokalnie

39. W przypadku podmiotów grupy istotnych lokalnie grupowy plan naprawy powinien koncentrować się na przywróceniu pozycji finansowej i zapewnieniu ciągłości działania, gwarantując zachowanie funkcji krytycznych w przypadku trudnej sytuacji finansowej. W tym celu wszystkie funkcje krytyczne tych podmiotów należy określić w grupowym planie naprawy.

a. ZARZĄDZANIE

40. Jeżeli chodzi o podmioty istotne lokalnie, w grupowym planie naprawy należy położyć nacisk na procedury eskalacji, rozróżnienie między przypadkami, kiedy należy przenieść proces podejmowania decyzji z podmiotu do unijnej jednostki dominującej, a przypadkami, kiedy jednostka dominująca otrzymuje informacje, lecz nie jest zaangażowana w podejmowanie decyzji. Uzgodnienia dotyczące zarządzania i procedury eskalacji należy opisać w odniesieniu do wszystkich podmiotów, w przypadku których wskaźniki planu naprawy na poziomie podmiotu uznano za konieczne. Uściślenie uzgodnień dotyczących zarządzania (zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075) w odniesieniu do opracowania i utrzymania planu dotyczącego indywidualnego podmiotu nie uznaje się za konieczne⁹, chyba że dokonano odmiennej oceny w kontekście procesu podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2014/59/UE.
41. Grupowy plan naprawy powinien zawierać dostateczne informacje na temat eskalacji wewnętrznej i procedur podejmowania decyzji oraz spójności między uzgodnieniami

---

⁹ Fakt, że może okazać się, iż uzgodnienia dotyczące zarządzania w odniesieniu do utrzymania i aktualizacji planu naprawy nie są konieczne, nie zwalnia instytucji z konieczności przedłożenia planu naprawy zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 5-8 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji.

dotyczącymi zarządzania, aby umożliwić uruchomienie planu naprawy zarówno na poziomie podmiotu powiązanego, jak i na poziomie unijnej jednostki dominującej. Jeżeli, zgodnie z planem, uruchomienie może również nastąpić na szczeblu podmiotów powiązanych, lokalne organy zarządzające tymi podmiotami również powinny uczestniczyć w procesie podejmowania decyzji, a potwierdzenie powinno znaleźć się w planie¹⁰.

42. Grupowy plan naprawy powinien również zawierać w razie potrzeby jasne informacje na temat zdolności grupy do efektywnego wdrożenia wariantów naprawy na poziomie lokalnym, a także informacje na temat tych wariantów, które są wdrażane na poziomie grupy, lecz mają wpływ na lokalne funkcje krytyczne. Plan naprawy powinien dostarczać informacji o warunkach skutecznego wdrażania wariantów naprawy przez organy zarządzające grupą na poziomie lokalnym oraz, w stosownym przypadku, informacje o udziale lokalnych organów zarządzających i lokalnych właściwych organów. Ponadto należy zapewnić odpowiednie włączenie organów zarządzających podmiotu w przygotowywanie planu grupowego, przynajmniej jeżeli chodzi o części istotne dla konkretnego podmiotu.

b. WSKAŹNIKI

43. W grupowym planie naprawy należy uwzględnić włączenie wskaźników dla podmiotów, dla których opracowano schemat funkcji krytycznych.

44. Jeżeli włączenie wskaźników dla konkretnego podmiotu, zgodnie z poprzednim ustępem, zostało uznane za konieczne, takie wskaźniki należy odpowiednio skalibrować, aby odzwierciedlić specyfikę podmiotów, a także wszelkie ryzyko rezydualne dotyczące konkretnego podmiotu, oraz uzupełnić je odpowiednimi procedurami eskalacji.

c. OPCJE

45. Plan grupowy powinien obejmować dostateczną liczbę wiarygodnych opcji, które mogłyby przywrócić rentowność grupy i jej podmiotów w następstwie trudnej sytuacji. Warianty te mogą obejmować, w stosownym przypadku, uporządkowane zbycie podmiotu wskazanego jako istotny lokalnie. Jeżeli podmiot pełni funkcje krytyczne, unijna jednostka dominująca powinna uściślić, w jaki sposób funkcje krytyczne obsługiwane przez ten podmiot zostaną zachowane w czasie procesu zbycia.

46. Wybór odpowiednich wariantów naprawy spośród działań dostępnych dla całej grupy lub dla konkretnego podmiotu powinien być spójny z celem zachowania funkcji krytycznych przewidzianych przez podmiot z uwzględnieniem organizacji grupy, zarówno pod względem modelu biznesowego, jak i zarządzania wewnętrznego, a także, w stosownym przypadku, lokalnych wymogów regulacyjnych. W tym celu grupowy plan naprawy powinien zawierać ocenę kluczowych wariantów naprawy ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na ciągłość funkcji krytycznych, mając na uwadze wszystkie odpowiednie wzajemne zależności grupy.

---

¹⁰ Udział lokalnych organów zarządzających może mieć różne formy, np. lokalne zatwierdzenie grupowego planu naprawy, niewiążące opinie itp.

d. SCENARIUSZE

47. Specjalne scenariusze dotyczące podmiotów istotnych lokalnie nie powinny być uważane za niezbędne, o ile wpływ scenariuszy ogólnogrupowych jest również uznawany za istotny dla tych podmiotów.
48. W stosownym przypadku grupowy plan naprawczy może również zawierać jeden scenariusz, jeżeli trudna sytuacja gospodarcza pojawia się na szczeblu państwa członkowskiego lub indywidualnego podmiotu, lecz rozprzestrzenia się na grupę i może zablokować wspieranie indywidualnego podmiotu przez unijną jednostkę finansową.
49. Scenariusze ogólnogrupowe powinny umożliwiać unijnej jednostce dominującej, podmiotowi istotnemu lokalnie i właściwym organom dokonanie oceny trudnej sytuacji w obrębie ich kompetencji i w odpowiednim zakresie.

6.3 Podmioty, które nie są istotne dla grupy lub gospodarki państwa członkowskiego

50. Tego rodzaju podmioty należy uwzględnić w grupowym planie naprawy w sposób krótki, na przykład w formie wykresu lub tabeli, i położyć nacisk na informacje niezbędne do określenia tych podmiotów, a także pobieżnie opisać ich pozycję w ogólnej strategii grupy. W tym celu należy dopilnować, aby w stosownym przypadku i w ujęciu ogólnym uzgodnienia dotyczące zarządzania w planie umożliwiały szybkie przekazanie informacji o trudnej sytuacji na poziomie lokalnym na wyższy poziom, tj. do jednostki dominującej i właściwych organów, oraz odwrotnie. Wszelkie istotne skutki wariantów naprawy dla tych podmiotów należy w stosownym przypadku ogólnie odnotować w grupowym planie naprawy z uwzględnieniem struktury grupy.

7. Monitorowanie ujmowania podmiotów powiązanych

---

51. Podczas przeglądu (oceny) grupowego planu naprawy zgodnie z procesem podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2014/59/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien dopilnować identyfikacji podmiotów powiązanych i ich ujęcia w grupowym planie naprawy zgodnie z niniejszym zaleceniem.
52. Jeżeli szereg podmiotów określonych w grupowym planie naprawy różni się od informacji posiadanych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany na podstawie schematu opracowanego i zaktualizowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE)

nr 2016/98¹¹ oraz art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2016/99¹², organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien zwrócić się do unijnej jednostki dominującej o uściślenie i, w razie potrzeby, usunięcie nieścisłości.

53. Podczas oceny faktycznej organizacji i prezentacji informacji na temat różnych podmiotów grupy w grupowym planie naprawy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnych decyzji powinny uwzględnić konkretny model biznesowy grupy i powiązaną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (tj. strategię opartą na pojedynczym punkcie kontaktowym lub strategię opartą na wielokrotnym punkcie kontaktowym). Chociaż stopień powiązania informacji na temat poszczególnych podmiotów z resztą planu może się różnić, instytucje powinny dbać o spójność dostarczonych informacji w całym planie.
54. Jeżeli ujęcie podmiotów w grupowym planie naprawy nie jest zgodne z niniejszymi zaleceniami, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy uczestniczące w procesie podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2014/59, powinny dążyć do zagwarantowania odpowiedniego odnotowywania braku informacji w dokumencie przedstawiającym wspólną decyzję wraz z uzgodnionym terminem na skorygowanie nieprawidłowości przez unijną jednostkę dominującą.
55. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien uwzględnić opinie właściwych organów uczestniczących w procesie podejmowania decyzji dotyczące oceny grupowego planu naprawy w celu uwzględnienia ich obaw dotyczących odpowiedniego ujęcia niektórych podmiotów. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien w szczególności należycie uwzględnić opinię właściwego organu państwa członkowskiego, w którym grupa lub podmiot istotny lokalnie ma siedzibę, na temat braku ujęcia podmiotów w grupowym planie naprawy.
56. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien przekazać unijnej jednostce dominującej ustalenia w sprawie braku ujęcia zawarte w dokumencie prezentującym wspólną decyzję wraz ze wszystkimi niezbędnymi działaniami i względnymi ramami czasowymi, które unijna jednostka dominująca powinna podjąć w celu korekty nieprawidłowości w kolejnych aktualizacjach grupowego planu naprawy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powinien przekazać informacje zwrotne od unijnej jednostki dominującej właściwym organom uczestniczącym w procesie podejmowania wspólnej decyzji.
57. W poważnych przypadkach organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy powinny podjąć próbę oceny, czy brak ujęcia, o którym mowa w ust. 54, powinien lub nie powinien być uznany za istotne uchybienie w grupowym planie naprawy; w takim przypadku należy przeprowadzić proces, o którym mowa w art. 6 ust. 5 i 6 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji.

---

¹¹ Dz.U. L 21/2.

¹² Dz.U. L 21/2.

58. Bez uszczerbku dla ust. 12 organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy uczestniczące w procesie podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w art. 8 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji, nie powinny wnioskować o przedłożenie indywidualnych planów tylko w celu rozwiązania problemu niedostatecznego ujęcia podmiotów w grupowym planie naprawy, o którym mowa w poprzednich ustępach.
59. EUNB powinien monitorować wdrażanie niniejszego zalecenia w celu oceny postępów w opracowywaniu spójnych i efektywnych uzgodnień dotyczących planów naprawy dla instytucji UE. W takim zakresie właściwe organy powinny przekazać EUNB stosowne informacje na potrzeby tego monitorowania.